

CURTEA SUPREMĂ A STATELOR UNITE

Rezumat

VAN DE KAMP ȘI ALȚII v. GOLDSTEIN

AUDIERE LA CURTEA DE APEL A STATELOR UNITE PENTRU CEA DE-A NOUA
CIRCUMSCRIPȚIE

(Opinie verbală) SESIUNEA JUDECĂTOREASCĂ OCTOMBRIE, 1997

Notă: Acolo unde este posibil, va fi emis un rezumat, ca și în cazul de față, la momentul emiterii avizului. Rezumatul nu constituie parte a avizului Curții, dar a fost pregătit de către Raportorul Deciziilor pentru conveniența cititorului. Vezi *Statele Unite vs. Detroit Timber&Lumber Co.*, 200 U.S. 321, 337.

Nr. 07-854. Argumentată în 5 noiembrie 2008 – Hotărâtă în 26 ianuarie 2009.

Intimatul Goldstein a fost eliberat dintr-o închisoare din statul California după ce a depus cu succes o petiție federală habeas corpus³²⁷, pretinzând că pedeapsa pentru crimă a depins, în mare parte, de mărturia falsă a unui informator din penitenciar (Fink), care a beneficiat de pedepse reduse furnizând în alte cazuri, procurorilor, mărturii favorabile; acest fapt se știa de către procurori, dar nu au furnizat avocatului său potențiala informație acuzatorială; această omisiune printre alte lucruri, a dus la o condamnare a sa eronată.

Odată eliberat, Goldstein a depus această plângere conform art 42 Constituția Statelor Unite ale Americii amendamentul 1983 (42 USC § 1983), afirmând că procuratura și-a încălcat datoria constituțională de a comunica informațiile acuzatoriale (vezi *Giglio vs. Statele Unite*, 405 U.S. 150, 154) din cauza eșecului petiționarilor, a procurorilor de supraveghere, de a pregăti sau supraveghea procurori sau de a stabili un sistem de informații, conținând potențiale materiale de

Where it is feasible, a syllabus (headnote) will NOTE: be released, as is being done in connection with this case, at the time the opinion is issued. The syllabus constitutes no part of the opinion of the Court but has been prepared by the Reporter of Decisions for the convenience of the reader. See United States v. Detroit Timber & Lumber Co., 200 U. S. 321.

Respondent Goldstein was released from a California prison after he filed a successful federal habeas petition alleging that his murder conviction depended, in critical part, on the false testimony of a jailhouse informant (Fink), who had received reduced sentences for providing prosecutors with favorable testimony in other cases; that prosecutors knew, but failed to give his attorney, this potential impeachment information; and that, among other things, that failure had led to his erroneous conviction. Once released, Goldstein filed this suit under 42 U. S. C. §1983, asserting the prosecution violated its constitutional duty to communicate impeachment information, see *Giglio v. United States*, 405 U. S. 150, 154, due to the failure of petitioners, supervisory prosecutors, to properly train or supervise prosecutors or to establish an information system containing potential impeachment material about informants. Claiming absolute immunity, petitioners asked the District Court to dismiss the complaint, but

³²⁷ A habeas corpus petition is a petition filed with a court by a person who objects to his own or another's detention or imprisonment. The petition must show that the court ordering the detention or imprisonment made a legal or factual error. / O petiție habeas corpus este o

petiție depusă la o instanță de către o persoană care invocă obiecțiuni cu privire la propria detenție sau detenția altuia. Petiția trebuie să arate că instanța care a dispus detenția ori închisoarea a comis o eroare de fapt sau de drept. (n.r.)

**„Încrederea publică a
parchetului suferă”
dacă procurorul se
gândește la
răspunderea
stricăciunilor
„propriului potențial”
atunci când ia decizii.**

acuzare despre informatori.

Pretinzând imunitate absolută, petiționarii (procurorii) au cerut Tribunalului Districtual să respingă plângerea, dar tribunalul a refuzat, calificând acțiunea acestora ca având caracter „administrativ”, nu „de instrumentare” și astfel s-a situat în afara domeniului de aplicare a imunității absolute. Cea de-a Noua Circumscripție a confirmat, prin apel provizoriu.

Ce s-a susținut: Petiționarii au dreptul la imunitate absolută în ceea ce privește plângerile lui Goldstein privind supravegherea, pregătirea și gestionarea unui sistem de informații. Pp 3-12.

(a) Procurorii sunt în totalitate imuni de răspundere în plângerile bazate pe amendamentul §1983 aduse împotriva acțiunilor procurorilor care sunt „asociate cu faza judiciară a procesului penal” (decizia *Imbler vs. Pachtman*, 424, U.S. 409, 428, 430) din cauza „temerilor că hărțuirea prin litigii nefondate” ar putea „cauza o deviere a energiilor procurorului de la datoriile sale publice” și îl vor face să „umbrească deciziile sale în loc să-și exercite independența de judecată cerută de încrederea publică” (*id.*, at 423). Totuși, imunitatea absolută nu se aplică atunci când un procuror nu acționează ca un „ofițer al tribunalului”, dar este implicat, în schimb, în sarcini investigative sau administrative (*Id.*, at 431, n. 33). Pentru a decide dacă imunitatea absolută se aplică unei anumite activități a procurorilor, trebuie să se ia în considerare considerațiile „funcționale” ale deciziei *Imbler*. Faptul că o sarcină constituțională în *Imbler* a fost pozitivă (sarcina de a furniza „informații relevante apărării”), mai degrabă decât negativă (sarcina de a nu „folosi...mărturii false”), nu a fost decisivă pentru constatarea imunității absolute. Pp 3-6.

(b) Deși Goldstein contestă procedurile administrative, acestea sunt proceduri ce sunt direct legate de desfășurarea procesului. O eroare a unui procuror într-un anumit proces penal constituie elementul esențial al plângerii reclamantului. Obligațiile în acest caz, nu sunt asemenea sarcinilor administrative, de ex. cele ce privesc angajarea la locul de muncă. Mai mult, aceste obligații ale procurorilor necesită cunoștințe legale și exercitarea discreției, spre exemplu în determinarea informației ce ar trebui

the court declined, finding that the conduct was “administrative,” not “prosecutorial,” and hence fell outside the scope of an absolute immunity claim. The Ninth Circuit, on interlocutory appeal, affirmed.

Held: Petitioners are entitled to absolute immunity in respect to Goldstein’s supervision, training, and information-system management claims. Pp. 3-12.

(a) Prosecutors are absolutely immune from liability in §1983 suits brought against prosecutorial actions that are “intimately associated with the judicial phase of the criminal process,” *Imbler v. Pachtman*, 424 U. S. 409, 428, 430, because of “concern that harassment by unfounded litigation” could both “cause a deflection of the prosecutor’s energies from his public duties” and lead him to “shade his decisions instead of exercising the independence of judgment required by his public trust,” *id.*, at 423. However, absolute immunity may not apply when a prosecutor is not acting as “an officer of the court,” but is instead engaged in, say, investigative or administrative tasks. *Id.*, at 431, n. 33. To decide whether absolute immunity attaches to a particular prosecutorial activity, one must take account of *Imbler*’s “functional” considerations. The fact that one constitutional duty in *Imbler* was positive (the duty to supply “information relevant to the defense”) rather than negative (the duty not to “use ... perjured testimony”) was not critical to the finding of absolute immunity. Pp. 3-6.

(b) Although Goldstein challenges administrative procedures, they are procedures that are directly connected with a trial’s conduct. A prosecutor’s error in a specific criminal trial constitutes an essential element of the plaintiff’s claim. The obligations here are thus unlike administrative duties concerning, e.g., workplace hiring. Moreover, they necessarily require legal knowledge and the exercise of related discretion, e.g., in determining what information should be included in training, supervision, or information-system management. Given these features, absolute immunity must follow. Pp. 6-12.

(1) Had Goldstein brought a suit directly attacking supervisory prosecutors’ actions related to an individual trial, instead of one involving administration, all the prosecutors would have enjoyed absolute immunity under

inclusă în pregătirea, supravegherea sau gestionarea sistemelor de informații. Date fiind aceste trăsături, imunitatea absolută trebuie să se aplice. Pp. 5-12.

(1) Dacă Goldstein ar fi depus o plângere ce ataca direct acțiunile procurorului de supraveghere legate de un proces individual, în loc de o plângere împotriva unui procuror implicând sarcini administrative, toți procurorii s-ar fi bucurat de imunitate absolută conform deciziei *Imbler*. Comportamentul lor, individual sau separat, ar fi implicat „pregătirea... pentru... proces, (424 U.S., at 431, n. 33) și ar fi fost asociat cu faza judiciară a procesului penal,” (*id.*, at 430). Singura diferență dintre *Imbler* și situația ipotetică, este aceea că un supraveghetor sau coleg ar putea fi răspunzător *in loc de* procurorul procesului, nu este hotărâtoare. Pp. 7-8.

(2) La fel cum procurorii de supraveghere sunt imuni într-o cerere ce atacă direct acțiunile lor într-un proces individual, aceștia sunt imuni aici. Faptul că supravegherea *generală* a biroului și metodele de pregătire sunt în discuție nu este o diferență hotărâtoare pentru obiectivele propuse. Sarcinile de gestionare relevante privesc modul în care și când vor fi disponibile informațiile acuzatoriale la proces și astfel, sunt direct legate de sarcinile de apărare de bază ale procurorului în proces. În termenii considerațiilor funcționale ale deciziei *Imbler*, o cerere în care se pretinde că un supraveghetor a făcut o greșeală, direct legată de un anumit proces și o cerere în care se pretinde că un supraveghetor a pregătit și a supravegheat într-un mod inadecvat, par foarte apropiate. Tipul de „pregătire defectuoasă” pretinsă aici se bazează în parte pe o eroare consecventă a unui singur procuror în mijlocul unui proces. Dacă, astfel cum se precizează în *Imbler*, pericolul de producere a unor prejudicii pentru o asemenea eroare ar putea conduce un procuror să ia în considerare asemenea risc, atunci când ia decizii legate de proces, așadar, și amenințarea unei răspunderi pe scară largă în tot biroul ar putea să-l facă pe procuror și alți procurori ai biroului să ia în considerare riscul.

Din cauză că o mai bună pregătire sau supraveghere ar putea preveni majoritatea erorilor de instrumentare într-un proces, permisiunea de a depune cereri ar garanta inculpaților posibilitatea de a face cereri pentru alte erori de pregătire sau supraveghere legate de alte cazuri. Mai mult, asemenea cereri ar putea „reprezenta un pericol substanțial de tragere la răspundere chiar și celui mai cinstit procuror” (*Imbler*, 425 U.S., 425).

Apărarea deciziilor procurorilor, deseori după câțiva ani, ar putea impune „poveri unice și

Imbler. Their behavior, individually or separately, would have involved “[p]reparation ... for ... trial,” 424 U. S., at 431, n. 33, and would have been “intimately associated with the judicial phase of the criminal process,” *id.*, at 430. The only difference between *Imbler* and the hypothetical, *i.e.*, that a supervisor or colleague might be liable *instead of* the trial prosecutor, is not critical. Pp. 7-8.

(2) Just as supervisory prosecutors are immune in a suit directly attacking their actions in an individual trial, they are immune here. The fact that the office’s *general* supervision and training methods are at issue is not a critical difference for present purposes. The relevant management tasks concern how and when to make impeachment information available at trial, and, thus, are directly connected with a prosecutor’s basic trial advocacy duties. In terms of *Imbler*’s functional concerns, a suit claiming that a supervisor made a mistake directly related to a particular trial and one claiming that a supervisor trained and supervised inadequately seem very much alike. The type of “faulty training” claim here rests in part on a consequent error by an individual prosecutor in the midst of trial. If, as *Imbler* says, the threat of damages liability for such an error could lead a trial prosecutor to take account of that risk when making trial-related decisions, so, too, could the threat of more widespread liability throughout the office lead both that prosecutor and other office prosecutors to take account of such a risk. Because better training or supervision might prevent most prosecutorial errors at trial, permission to bring suit here would grant criminal defendants permission to bring claims for other trial-related training or supervisory failings. Further, such suits could “pose substantial danger of liability even to the honest prosecutor.” *Imbler*, 425 U. S., at 425. And defending prosecutorial decisions, often years later, could impose “unique and intolerable burdens upon a prosecutor responsible annually for hundreds of indictments and trials.” *Id.*, at 425-426. Permitting this suit to go forward would also create practical anomalies. A trial prosecutor would remain immune for intentional misconduct, while her supervisor might be liable for negligent training or supervision. And the ease with which a plaintiff

intolerabile asupra unui procuror responsabil anual de sute de procese și inculpări” (*Id.*, at 425-426). Permițând acestei cereri să înainteze, s-ar crea anomalități practice. Un procuror judiciar ar rămâne imun pentru omisiuni intenționate, în timp ce supraveghetorul său ar putea fi tras la răspundere pentru pregătire sau supraveghere neglijentă. Iar ușurința cu care un reclamant ar putea transforma o plângere ce invocă omisiunea din timpul procesului, într-una ce acuză o pregătire sau supraveghere eșuată, ar lipsi de conținut decizia *Imbler*. Pp 8-11.

(3) Diferențele dintre un sistem de gestionare a informațiilor și pregătirea sau supravegherea lor nu necesită un rezultat diferit, pentru că elementul critic al oricărui sistem de informații este informația pe care o conține. Hotărârea a ceea ce va fi inclus și a ceea ce nu va fi inclus este puțin diferită de luarea de decizii similare în privința pregătirii, pentru că necesită cunoștințe juridice. Mai mult, acolo unde această cerere a permis, un tribunal trebuie să revizuiască hotărârile legale ale biroului, nu să se pronunțe doar asupra *posibilității* existenței unui sistem de informații, dar, de asemenea, dar și asupra a *ce fel* de sistem este corespunzător și dacă un sistem corespunzător ar cuprinde informații legate de un anumit tip de informator (vezi *Giglio*). Asemenea decizii – luate înainte sau pe durata procesului – sunt în mod strâns „asociate cu faza judiciară al procesului penal” (*Imbler, supra*, 430) iar toate considerațiile funcționale ale deciziei *Imbler* se aplică. Pp. 11-12.

481 F. 3d 1170, revocată și revizuită.

BREYER, J., a emis opinia pentru un tribunal unanim.

could restyle a complaint charging trial failure to one charging a training or supervision failure would eviscerate *Imbler*. Pp. 8-11.

(3) The differences between an information management system and training or supervision do not require a different outcome, for the critical element of any information system is the information it contains. Deciding what to include and what not to include is little different from making similar decisions regarding training, for it requires knowledge of the law. Moreover, were this claim allowed, a court would have to review the office’s legal judgments, not simply about *whether* to have an information system but also about *what kind* of system is appropriate, and whether an appropriate system would have included *Giglio*-related information *about one particular kind of informant*. Such decisions—whether made before or during trial—are “intimately associated with the judicial phase of the criminal process,” *Imbler, supra*, at 430, and all *Imbler*’s functional considerations apply. Pp. 11-12.

481 F. 3d 1170, reversed and remanded.

Breyer, J., delivered the opinion for a unanimous Court.